

Sygn. akt II Ca 651/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janusz Roszewski
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras (spr.) SSO Paweł Szwedowski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z wniosku D. B.

z udziałem (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 10 października 2013r. sygn. akt I Ns 730/12

p o s t a n a w i a:

- 1. oddalić apelację,**
- 2. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa radcowskiego w postępowaniu apelacyjnym.**

II Ca 651/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 października 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu ustanowił na nieruchomości położonej w K., oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka numer (...), objętej księgą wieczystą (...), stanowiącej własność D. B., na rzecz (...) spółka z o.o. z siedzibą w W., służebność przesyłu, polegającą na utrzymywaniu gazociągu niskiego ciśnienia DN 250 i przyłącza niskiego ciśnienia, prawie do jego konserwacji i napraw, w pasie gruntu o powierzchni 0,0158 ha, oznaczonym na załączniku nr 1 do opinii biegłej L. B. z dnia 8 sierpnia 2012 r. linią czerwoną przerywaną, łączącą punkty 15 – 13 – 16 – 18 – 19 – 17 – 11 – 21 – 20 – 12 – 14 – 15, zasądził od (...) spółki z o.o. z siedziba w W.

na rzecz D. B. kwotę 3.732 zł. tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, płatną w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia, z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności i orzekł o kosztach postępowania, nakazując pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu od wnioskodawcy kwotę 498,89 zł. i od uczestnika postępowania kwotę 698,89 zł. tytułem zwrotu poniesionych kosztów postępowania a pozostałymi kosztami postępowania obciążył zainteresowanych w zakresie przez nich poniesionym.

Rozstrzygnięcie swoje sąd pierwszej instancji oparł na następujących ustaleniach: wnioskodawca D. B. jest właścicielem nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...), stanowiącej działkę o numerze ewidencyjnym (...), objętej księgą wieczystą nr (...), prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Kaliszu.

Przez powyższą nieruchomość przebiega gazociąg niskiego ciśnienia DN 250, który został wybudowany w roku 1989 za zgodą ówczesnej właścicielki C. K.. Inwestorem jego budowy był Urząd Miejski w K. oraz (...) Komitet (...) na ulicy (...). Na w/w działce znajduje się też przyłącze niskiego ciśnienia prowadzące do działki nr (...). Zostało one wybudowane w roku 2004. Gazociąg na gruncie wnioskodawcy nie jest widoczny.

Właścicielem gazociągu jak i przyłącza była (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P., która po połączeniu z innymi spółkami w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh i przeniesieniu całego majątku oraz obowiązków weszła do spółki (...) Sp. z o.o. w W.. Spółka ta zmieniła nazwę na (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. .

Dla ustanowienia służebności przesyłu na przedmiotowej nieruchomości, polegającej na utrzymywaniu gazociągu, umożliwieniu jego konserwacji i napraw, niezbędny jest pas gruntu o szerokości 1 metra, po 0,5 metra od osi gazociągu. Obszar gruntu niezbędny do korzystania przez uczestniczkę postępowania z przedmiotowego odcinka gazociągu wynosi 0,0158 ha. i oznaczony jest na załączniku nr 1 do opinii biegłej sądowej L. B. z dnia 8 sierpnia 2012 r. linią czerwoną przerywaną łączącą punkty nr 15-13-16-18-19-17-11-21-20-12-14-15.

Szerokość pasa gruntu niezbędnego dla prawidłowej eksploatacji przedmiotowego gazociągu jest równoznaczna z szerokością tzw. strefy kontrolowanej, tj. obszaru wyznaczonego po obu stronach osi gazociągu, w których operator sieci gazowej podejmuje czynności w celu zapobieżenia działalności mogącej mieć negatywny wpływ na trwałość i prawidłową eksploatację gazociągu, określonej w § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe –(Dz. U. nr 97 poz. 1055), przy czym szerokość takiej strefy, dla gazociągów niskiego i średniego ciśnienia, której linia środkowa pokrywa się z osią gazociągu, wynosi 1 metr (§ 9 ust. 6 pkt 2 w/w rozporządzenia).

Wysokość jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomości należącej do wnioskodawcy wynosi 3.732 zł.

W oparciu o powyższe rozważania sąd pierwszej instancji orzekł jak w zaskarżonym postanowieniu.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca zarzucając naruszenie prawa materialnego poprzez naruszenie przepisu § 89 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe – poprzez jego błędne zastosowanie a w konsekwencji ustanowienia służebności przesyłu o strefie 1 m podczas, gdy prawidłowo powinna być ona ustanowiona na szerokości 3 m a także naruszenie prawa procesowego a mianowicie art. 520 § 1 i § 3 k.p.c.

W konsekwencji powyższego apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji ewentualnie, jak podał – w razie ustalenia, że nie zachodzą ku temu przesłanki wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomości wnioskodawcy na pasie gruntu o szerokości 3 m, obciążenie uczestnika w całości kosztami postępowania oraz zasądzenie od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania, w tym także kosztów zastępstwa radcowskiego.

Uczestnik postępowania wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że na nieruchomości wnioskodawcy znajduje się urządzenie służące do doprowadzania gazu – gazociąg niskiego ciśnienia i przyłączy niskiego ciśnienia i by właściwie z nich korzystać konieczne jest ustanowienie służebności przesyłu.

Apelujący tego nie kwestionuje (to było też przedmiotem jego wniosku), w apelacji kwestionuje on jedynie przyjętą przez sąd pierwszej instancji szerokość strefy wykonywania tej służebności oraz – co wynika z uzasadnienia apelacji, przyjęty przez sąd współczynnik określający stopień ingerencji uczestnika postępowania w prawo własności wnioskodawcy.

W świetle okoliczności sprawy, a zwłaszcza mając na uwadze opinie biegłych – ds. geodezji i szacowania nieruchomości L. B., z zakresu gazownictwa W. T. oraz ds. szacowania nieruchomości M. J., uznać należy, że zarzuty powyższe nie są uzasadnione. Opinie biegłych są wyczerpujące, należyte uzasadnione a nadto biegli w sposób pełny i przekonujący ustosunkowali się do stawianych im zarzutów.

Sąd pierwszej instancji stwierdził w oparciu o opinie tych biegłych, że do wykonywania uzasadnionego zakresu służebności przesyłu wystarczający jest pas gruntu na działce wnioskodawcy, gdzie przebiega gazociąg, o szerokości 1 metra, po 0,5 metra po obu stronach gazociągu, o powierzchni 0,0158 ha i z tego tytułu przysługuje wnioskodawcy jednorazowe wynagrodzenia w kwocie ustalonej przez biegłego, a mianowicie w kwocie 3.732 zł.

Prawidłowe korzystanie z przedmiotowego obcinka gazociągu i przełącza winna umożliwić służebność przesyłu polegająca na utrzymaniu tego urządzenia, prawie jego konserwacji i dokonywania napraw. Określając szerokość strefy wykonywania służebności przesyłu sąd pierwszej instancji oparł się na opiniach biegłych sądowych - biegłego z dziedziny gazownictwa i biegłego geodety. Zgodzić się należy ze stanowiskiem sądu pierwszej instancji, że do wykonywania tak określonego zakresu służebności przesyłu wystarczający jest pas gruntu na działce wnioskodawcy, gdzie przebiega gazociąg, o szerokości 1 metra, po 0,5 metra po obu stronach gazociągu, o powierzchni 0,0158 ha. Taki obszar zajętego gruntu realizuje w pełni zasadę określoną w art. 288 k.c., iż służebność gruntowa powinna być wykonywana w taki sposób, żeby jak najmniej utrudniała korzystanie z nieruchomości obciążonej.

Nie jest też zasadny podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 89 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe .

Sąd odwoławczy w całości akceptuje i potwierdza stwierdzenia sądu pierwszej instancji w tym zakresie i przyjmuje je za własne. Apelacja powtarza jedynie wcześniej stawiane zarzuty, do których Sąd Rejonowy wyczerpująco się odniósł i uzasadnił swoje stanowisko w tym zakresie. Stwierdzić należy, że zarzuty apelacyjne stanowią jedynie polemikę zarówno z ustaleniami jak i prawidłowymi rozważaniami sądu pierwszej instancji.

Nie jest również uzasadnione kwestionowanie przyjętego przez Sąd Rejonowy współczynnika K określającego stopień ingerencji uczestnika postępowania w prawo własności wnioskodawcy. Sąd przyjął wysokość wynagrodzenia ustaloną w ostatecznej opinii biegłej sądowej M. J. i należyte uzasadnił swoje stanowisko. Również w tym zakresie sąd odwoławczy przyjmuje za uzasadnione stanowisko sądu pierwszej instancji. Sąd drugiej instancji akceptuje i potwierdza je w całości. Apelujący w apelacji przedstawia swoje stanowisko odnośnie przyjęcia kwestionowanego współczynnika i stwierdzić należy, że jego stanowisko jest gołosłowne i stanowi jedynie polemikę ze stanowiskiem sądu.

Nie uzasadniony jest również zarzut wnioskodawcy w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. W przedmiotowej sprawie zastosowanie ma przepis art. 520 § 1 k.p.c. W niniejszej sprawie zarówno wnioskodawca jak i uczestnik postępowania byli zainteresowani w tym samym stopniu jego wynikiem a orzeczenie sądu udziela ochrony prawnej każdemu z nich. Brak zatem podstaw do zastosowania § 3 tego artykułu, który reguluje kwestie kosztów w postępowaniu nieprocesowym w wyjątkowych sytuacjach a taka w niniejszej sprawie nie zachodzi. Wbrew stanowisku skarżącego obie strony poniosły koszty opinii biegłych – po 1.000 zł. zaliczki a nadto poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa pozostałe koszty opinii biegłych – w wysokości 1.197,78 zł. zostały rozdzielone między wnioskodawcę i uczestnika postępowania w zaskarżonym postanowieniu.

Wobec powyższego uznać należy, że apelacja nie jest zasadna i jako taka podlega oddaleniu.

W tym stanie rzeczy i na zasadzie art. 385 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.